

босйлкова копралка, че разора, че раскопа дълга нивица, отъ ниватъ кръсчецъ му се носи кланчецъ му се кладе, край кланчеца крушка, подъ крушката люлка, въ люлката момченци като златъ Божи кръстецъ. Аминъ!

«Баща му го люлей, майка му пѣе, расни Стоенчо порасни, да тръгнешъ по бащинъ занаятъ, по високи гори по дълбоки доли, овцѣ да пасешъ, кози да брестишъ, вита стърга да градишъ, бѣло млѣко да доишъ, жълто масло да буташъ, да хранишъ пътници друмници, като насть момци Коладници. Аминъ!

«Расти Стоенчо та пораси, че не тръгна по бащина си занаятъ, най си нарами кованъ кривакъ, запяхна си медень кавалъ, накриви си черенъ калпакъ, та си хукна по сѣдѣнки, по бѣлянки, като баща му на млади години. Аминъ!

На свѣршака.

«Отдолу иде Божия майка съ тежко иманье, жълти жълтици, че го дѣлба дѣли, кому съ паница, кому съ лажица, кому съ орѣхова шлюпка, а на нашъ братъ кило, кило и половина. Аминъ!